

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2922/2022
07.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Зорана Хацића, Добриле Страјина и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Звонко Лукић, адвокат из ..., против тужене Општине Љиг, коју заступа Заједничко правобранилаштво Града Ваљева и др., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 1080/21 од 09.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 07.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 1080/21 од 09.12.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 1080/21 од 09.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мионици П 48/21 од 05.05.2021. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх исплати износ од 58.785,10 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, а одбијен је тужбени захтев за накнаду штете за претрпљени страх преко досуђеног износа од 58.785,10 динара, до траженог износа од 130.000,00 динара. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име парничних трошкова исплати износ од 68.688,90 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Гж 1080/21 од 09.12.2021. године, одбијена је жалба тужене и првостепена пресуда потврђена у ставу првом изреке у делу у којем је тужена обавезана да тужиоцу на име накнаде за претрпљени страх исплати износ од 40.000,00 динара, са законском затезном каматом од 05.05.2021. године до исплате. Првостепена пресуда је преиначена у ставу првом изреке, тако што је одбијен тужбени захтев за износ од 18.785,10 динара, са законском затезном каматом од 05.05.2021. године до исплате и у ставу другом изреке у делу одлуке о трошковима поступка тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 60.533,04 динара. Одлучено је да се не досуђују трошкови другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и

погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20), оценио да нису испуњени услови за одлучивање о овој ревизији као о изузетно дозвољеној.

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побјигати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом одлучено је о накнади за претрпљени страх и накнади трошкова поступка, уз примену одредаба закона које регулишу право странке на накнаду нематеријалне штете и накнаду трошкова поступка. Имајући у виду да висина накнаде за претрпљени страх зависи од утврђеног чињеничног стања које се у поступку по ревизији не може оспоравати, а такође и да тужилац није ускраћен у праву на накнаду трошкова поступка, Врховни касациони суд је оценио да у таквој ситуацији, по питању висине накнаде, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, те да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП. Висина накнаде наематеријалне штете и трошкова поступка, по признатом праву у конкретној парници, не представља правно питање од општег интереса, нити правно питање које би се разматрало у интересу равноправности грађана. То није питање које изискује ново тумачење права или усклађивање судске праксе. Стога, услова нема за примену института изузетне дозвољености ревизије.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредбе ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете у овој правној ствари поднета је 24.05.2019. године.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ради се о спору мале вредности јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 3.000 евра према средњем курсу НБС на

дан подношења тужбе. Ревизија није дозвољена, у смислу члана 479. став 6. ЗПП. У споровима мале вредности дозвољеност ревизије се не цени према новелираној одредби члана 403. став 2. тачке 2. и 3. ЗПП, па преиначење првостепене пресуде од стране другостепеног суда није од утицаја на дозвољеност изјављене ревизије.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић